

kinyújtotta hófehér karjait felém és én hosszú szerelmes csókkal borultam kezei fölé.

— Hogy aludtál édesem? — kérdeztem remegő hangon...

— Jól — felelte a nő és derűlten, tisztán felnevetett.

Semmi kedvem sem volt azonban beszélgetni és ezért, amikor újra csókra nyújtotta a kezét apró kis érzékforraló csókokkal borítottam el.

Majd felfelé haladtam a márvány fehér karon, perzselőn csókolva közben minden apró porcikáját a nőnek. Amikor azután megláttam Leonora szemében a boldog odaadás vágyát, mohón magamhoz ragadtam és karjaimba szorítva, vadul ölelni kezdtem.

Mohó parázsló csókjaim végig égették az egész testét, majd egymásba olvadva kéjes pihegéssel várták a vágy teljes kilobbanását.

— Meg vagy velem elégedve? — kérdezte Leonora.

— Drágám, tudod, hogy imádlak — volt a válaszom, és azzal a lábai elé vetettem magam és görcsösen átkarolva tündéri lábait, melyhez hasonló még nem járt a földön, vadul csókolgatni kezdtem a combjait...

Késő este volt már, amikor elváltunk.

Többször azután nem is láttam. Amilyen csodálatos és váratlan volt számomra hálófülkémbe való megjelenése és a szállodába való meghívása, épp olyan váratlan volt elutazása is.

Amikor másnap a szállodában megbeszélésünkhöz híven megjelentem, megtudtam, hogy elutazott édesanyjával együtt. Annyit sikerült megtudnom, hogy vidéki ősrégi nemesi család egyetlen leánya, de egyebet aztán harapófogóval sem tudtam kivenni, az egyébként fecsegő és könnyű száju olasz hotelpincérekből.

—

Az említett tornagyakorlatok után jönnek a lélekzési gyakorlatok, tarkóra tett kezekkel tizenötször huszszor nyitott ablaknál

Ezek a műveletek nem vesznek sok időt igénybe és minden nőnek — akiben csak egy csepp hiuság van — kötelessége megtenni. Így megtarthatja jó alakját és elejét veszi az elhízásnak, ami sokszor bántatot és könnyeket okoz.

Nem elég csak az arcot ápolni, a test is megköveteli a rendszeres ápolását.

I. sz. keresztretjtvény pályázatunk

A román pünkösd vasárnapján, f. hó. 19 én szerkesztőségünknek mozgalmas napja volt. Ekkor zártuk le ugyanis pályázatunkat és állapítottuk meg a nyertesek nevét számos érdeklődő jelenlétében.

Miután az elérhető legtöbb pontot: ötvenet többen is megszerezték, ezek között sorshuzás útján döntöttünk és így alakult ki a következő eredmény.

1000 lelt nyert Hecht Béla, Arad, akit kérünk, hogy a pénz elküldése végett közelebbi címét közölje velünk.

A Káviár felévre szóló előfizetését Roşiu Teodor, Szeged, M. F. T. R. tisztviselő nyerte, akinek a lapot július 1-től kezdve megindítjuk.

Bán-dor öt könyvét. „Trafik 38” jelige Timişoara, kapta és beküldőjét kérjük, hogy a könyvek átvétele végett szerkesztőségünkben jelentkezzen.

A megfektők között ezenkívül még tíz jutalmat osztottunk ki. A nyertesek szabadon választhatnak egyet Bán-dor eddig megjelent könyvei közül.

Ezek pedig a következők:

Barna István, Budapest
Klopfer Tibor, Subotica
Joan Dumoni, Timişoara
Kovács István, Lugăşul de Jos
Weisz Vilmos, Csíke-pusztá
Gelb Tibor, Rim. Sobota
Tennenbaum M. Velky-Berézny
Baganecz István, Zlate-Moravce
B. E. Subotica
F. Maráczy, Novi-Vrba

*

Egyik legközelebbi számunkban megindul a II. keresztretjtvény pályázatunk szintén értékes díjakkal, s reméljük, hogy olvasóink ezen még nagyobb számban fognak résztvenni.

S z é p s é g s z a l o n

Harc a hizás ellen

Az egészséges nő karcsúságát a mindennapi szükséges szobatornával tarthatja meg.

Ez a tíz-tizenöt perces naponkénti rendszeres torna fejleszti a has- és csípőizmokat és ezáltal meggátolja ezeknek az elhízásodását.

Ezek a tornagyakorlatok nagyon egyszerűek. Nyújtott testtel hanyatt kell feküdni a padlón, illetve a szőnyegen. Mindkét kart kinyújtva erősen a törzshöz szorítani és ezután a felső testtel lassan felemelkedni derékig, majd ismét lassan visszailleszkedni, anélkül azonban, hogy a lábfej elmozduljon a padlóról. Azoknak, akik nincsenek tornához szokva, ez a gyakorlat eleinte nehéz, fáradságos és kényelmetlen lesz, mert nagyon fontos, hogy a gyakorlat közben a lábfej el ne mozduljon a padlóról. De rövid idő múlva a szorgalmas gyakorlás által az izmok úgy megerősödnek, hogy a tornagyakorlat egész könnyen fog menni.

A fenn említett gyakorlat után következik a lábgyakorlat. Nyújtott testtel hanyatt fekvő a két kart lehetőleg szorosan a fül mellett hátrafektetni, azután mindkét lábat a legöbbe emelni derékig, majd egész lassan visszabocsátani, természetesen

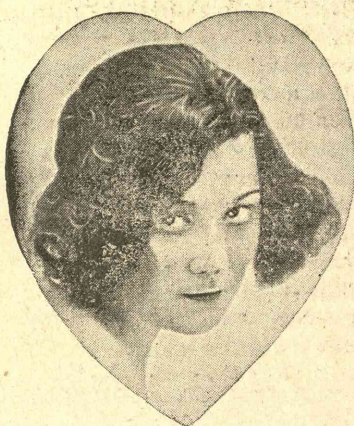
anélkül, hogy a felső test megmozduljon.

Ezek a gyakorlatok nagyon fontosak és elengedhetetlenek azoknak, akik félnek az elhízástól. A gyakorlatokat annyiszor lehet végezni, ahányszor jól esik. Természetesen eleinte csak négyszer-ötször s aztán naponként mindig többet és többet.

A friss levegő legfőbb ellensége minden elhízásnak, tehát a mindennapi hosszú séta szintén elengedhetetlen.

Ájánlatos ezenkívül a gyakori masszázis is. Ez nagy mértékben segíti elő a szép alak megtartását. Reggel a korai felkelés után hirtelen kiugrani az ágyból. Meleg vízzel, frottírruhával ledörzsölni a testet, hogy a pólusok nyitva legyenek és egy jó zsíros krémmel lefelé egyenletesen masszírozni a csípőt és a combokat.

Téves az a hit, hogy a feltűnő lesóványodásnál a sok tápláló étel fogyasztása gyors eredményre vezet. A fő az, hogy az elfogyasztott étel rendszeresen emésztődjék. Míg az erős masszázs a fogyást segíti elő, addig egy mértékletes, gyenge masszírozás a hizókuránál vezet jó eredményre.

A félszüzek klubja

— Regény — Irta: Bán-dor —

(10)

15.

Egy alkalommal a tábornok és unokahuga kilovagoltak. Visszatérésükkor leszálltak De la Bariniére háza előtt. Kizárták a kaput, a lovakat bevitték az istállóba, aztán egyedül voltak egy elegáns szalonban.

— Nos tehát kedves unokahugom — mondta a tábornok, miközben otthonosan elhelyezkedett egy kényelmes karosszékbén. — Ön tehát egy kis malac?

— Ej igen, kedves nagybácsi, amint ön egy nagy malac.

— Kedves kisasszony, ide a popójával! Verést kell kapnia!

— Nem adom oda önként, önnek meg kell keresnie!

— Hol?

— Itt!

Minden szégyenkezés nélkül hátat fordított neki, lovagló ruháját magasra emelte és megmutatta neki a popóját, mely fekete szövet nadrágocskába volt bujtatva.

— Pfuj, ez a csunya nadrág!

— Láthatja tehát, hogy nem adhattam oda önnek. De ön azt mondta nekem, hogy a játszótársnők mindent követelhetnek a játszótársaktól, míg azok semmit. Lesz szives tehát kedves nagybácsi és mutat nekem valamit.

— Hát még nem láttad?

— Nem eléggé, különben nem kívánnám öntől. Most tüzetesen meg akarom nézni.

— Igaz, hogy játszótárs vagyok, de a nagybátyád is és ebben a minőségemben kérlek, kezd meg te és vedd le a ruhádat.

— Nem bánom. Szolgálj ki, mintha a komornám volnál!

— Szivesen!

Mikor lehúzta róla a ruháját, a leánya csintalanul kutatni kezdett a

kezével és mikor célt ért így szólt:

— Te barátja vagy Issitusnak. De te erősebb vagy, ezt rögtön észrevettem.

— Te máris összehasonlításokat teszel?

— Csak megállapítom, nekem nincs mit összehasonlítani. Én az élvezetet keresem.

— Te bájos kis gonosz fruska, milyen imádandóan tudsz elbánni valakivel.

— Sokszor mondtad ezt már másoknak?

— Nos, én nem tagadom meg, ha valaki kíván.

— Igen, de te magad is meghivsz némelyeket, mi?

— Nem olyan gyakran, mint ahogyan szeretném. Ha ez a klub fennállott volna, mikor még fiatal voltam.

— Akkor én unokahugod helyett a nagynénéd lennék és ahelyett, hogy verést kapnék tőled, én adnék neked. Miért pacsolsz folytonosan?

— Olyan kellemesen csiklandozza a kezemet, mikor érzem, hogy vonaglik a tested.

— Tetszik neked, ahogy ide-oda forgatom?

— Kis hamis, hamar bizalmas lettél a tábornok nagybátyáddal.

— De Mondino! Oh, ha az ember ilyesmit csinál valakivel, akkor hamar eltűnnek a társadalmi- és családi különbségek. Halljad, milyen nagyszerű volna, ha papa is benne volna a klubban!

— Légy nyugodt! Akkor nem nyitották volna ki előtted a templom kapuját, úgy pedig ő előtte marad bezárva. Különben sem szereti ő az ilyen dolgokat.

— Különös, hogy Tisse abbe nem ellenezte a felvételemet, mikor tudta, hogy te is a klubhoz tartozol. Mert hiszen ez a dolog

rosszabbul is kiüthetett volna.

— Egy nagybácsi, az nem apa. Sokkal jobban csodálkozom azon, hogy én sohasem gondoltam arra, hogy egyszer te is tagtársunk leszel. De itt van a nevelőnőd, Miss Blet-town, ez a női ördög a tüzes testével.

— Ugy látszik, hogy sokszor megfogdostad. Tulajdonképpen pedig az érett gyümölcsök nem látszanak annyira vonzani téged, ha abból a tisztességből következtetek, melyben az én éretlen bájaimat részesíted.

— A te éretlen bájaidat? Ilyen telt és tiszta combok és olyan finomak, aminőket csak kevés nőnél talál az ember. És ez itt... étvágygerjesztő... és ez a drága kis selymes jószág, amit most fogok... hát van ennél csodásabb dolog a földön... milyen forró...

— Tetszenek neked, bácsi? De mit csinálsz? Hiszen tilos utra tévedsz.

— Én tiszteltben tartom a tilos utat. De meg van engedve, fogalmat alkotni azokról a gyönyörökről, melyek mögötte várnak reánk.

— Szerezd csak meg magadnak akkor. De beszélj tovább. Miért neveznek bennünket játszótársnőknek (priecker)?

— A szó az angol Pireck-ből származik, ez annyit jelent, mint Pint franciául.

— Pint?

— Oh, gyermek, valami borzasztó

3 nap alatt eltüntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

ilyen szót hallani a te csinos ajkaidról.

— Bah, nem véreznek tőle. De mit jelent ez a szó?

— Azt, amivel most olyan ügyesen játszol.

— Ezt?

— Igen!

— A nevek nem szépek. Más nevek nincs?

— A mi nyelvünk gazdag ezekben, van többféle is, de ezek nagyon csúnyák.

— Tényleg azok. De most mond meg, hányféleképpen lehet játszani?

— Négyféle mód van. Először nézés által. A férfi megmutat mindent, ha a nő ezt kéri, de neki is fel kell emelnie a szoknyáját és megmutatni a világ legdrágább kincsét.

— És ezt hogy nevezik?

A tábornok megmondta.

— Pfüj!

— Tehát neki is meg kell mutatnia testének minden szépségét. Minden lehető helyzetben, melyek közül az egyik mindig izgatóbb, mint a másik. Másodszor az érintés. A férfi hölgyét ölébe veszi ennek kívánságára.

— Ahogyan te most engem?

— Igen, kicsikém. És meg kell fognia a...

— Mond más kép, így jobban szeretem. Tehát már megfogtam.

— Kezét a leány szoknyája alá dugja és játszik vele.

— A szoknyám alá nem dughatod a kezedet, mert csak a kombinét hagytad rajtam. Tehát dugjad az alá és játszá! Ah, te édes nagybácsi! Ez jó, nagyon jó! Különösen, ha arra gondolunk, hogy mindketten szórakozunk mellette. Mert ugye

ez neked is szórakozás?

— Láthatod a hatást!

— Tényleg pompás! Milyen más most... egészen megváltozott...

— Ne feledkezzünk meg a tani tásról: harmadszor a csókolás mindkét részről.

A leány vérpiros lett és lesütötte a szemeit, de játékszerét nem engedte ki a kezéből. Amaz pedig folytatta:

— A férfi csókolja a leány combjait és az érzékenyebb helyeken.

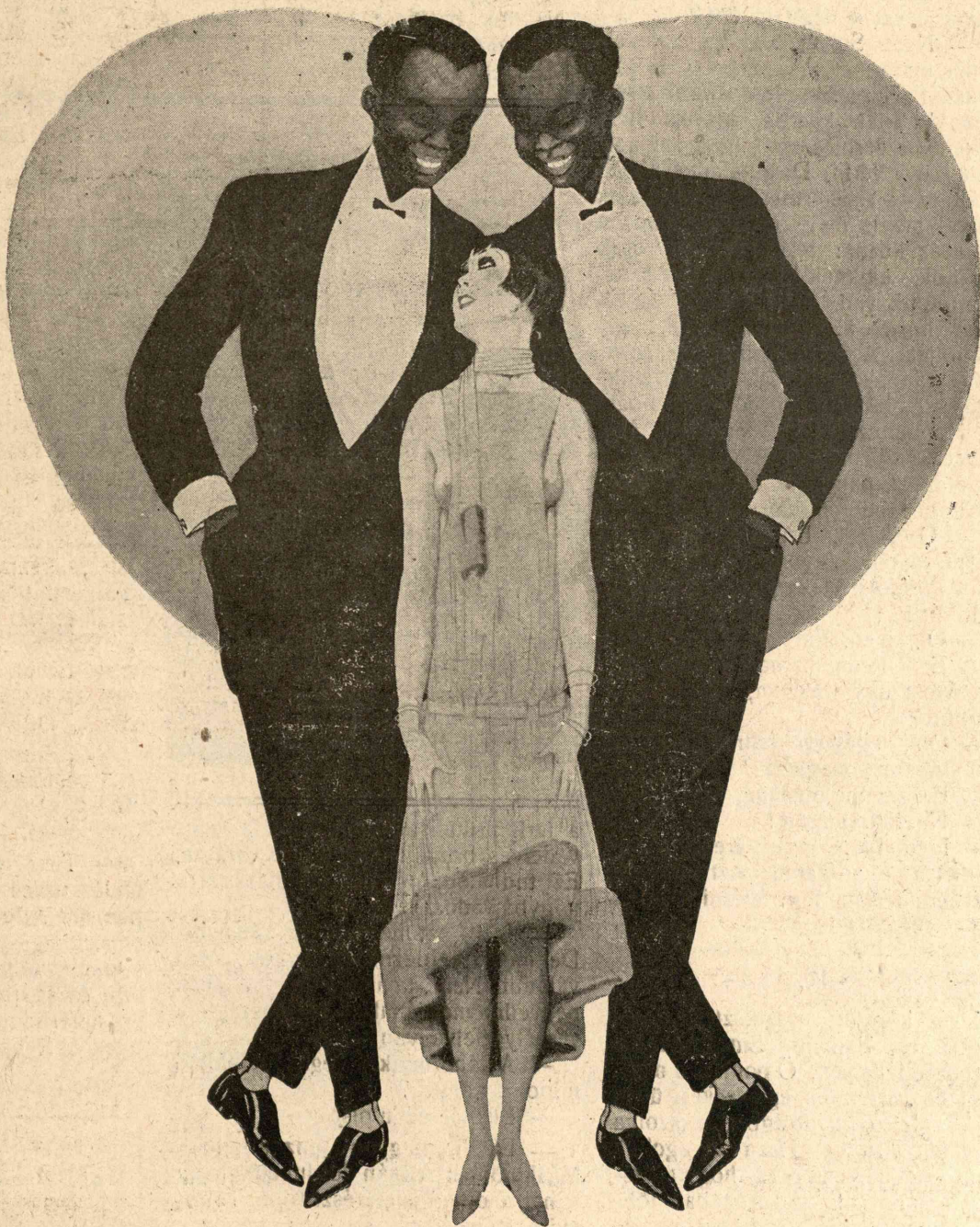
— Akarod az enyémet csókolni.

Jó, jó, engedd, hogy elfoglaltam a helyedet és térdelj le! Sajnos, így nem láthatok semmit.

— Rögtön látni fogod. Tehát a leányt csókolják és ha készen lett, akkor ő is csókolja a férfit.

— Oh, bácsi, bácsikám! ah... ah... már nem beszélsz... csak a szájad... ah... hogy érted ezt... esküdni lehetne, hogy egész életedben csak ezt csináltad... ah... ah... még... tovább... ah... ah... már... pedig nem akartam...

— Most te vagy soron... hamar!

Fekete világ

— R a j z —

— Igen, de szédül a fejem.
— Térdelj le Balbyne és támaszkodj a karjaiddal reám! Kinyitni jól a száját!

— Mi jut eszedbe?

— Az ördögbe is, meg vagyok győződve, hogy Issitus is kérte ezt tőled. No, látod, hogy megy? Most már csak a negyedik mód van hátra: az egyidejű, kölcsönös csiklandozás. Ez abban áll, hogy...

— Csak egy pillanatra! Nagyon felizgat, ha így csókolom és... Hogy nevezed ezt?

A tábornok megmondta.

— És minden játszótársnő végigcsinálja ezt a négy módot?

— Nem. Sokan csak az első két-tőnél maradnak: a nézésnél és játszásnál. Néha azonban tovább mennek. Vannak köztük, kiknek nem bírja el a természete, hogy csókoljanak egy férfit. De általánosságban csak az álszemérmesek évezek, akik idővel mégis megszokják. Kilencven nő száz közül: természetesen csak olyanok, akiknek erotikus temperamentumuk van, — nagyon buják arra, hogy a... igen, igen... ott csókolják. A szerelmi örömek szevei azért vannak, hogy játszanak velük, természetesen mindig jó állapotban és ápolottnak kell lenniök. Ah, szivecském, most hagyd abba, lefekszünk a pamlagra és megpróbáljuk a negyedik módot. Akarod?

— Örömmel. Én még egyszer érezni fogom a gyönyört és te is. Ez a gondolat felizgat téged, csak valld be!

— Oh, igen. És te?

— Én? Reám is nagy hatást tesz. Így. Most úgy fekszem, ahogyan te kívánod?

— Dölj egészen hátra és húzd fel a lábaidat magasra.

— És semmi butaság, ugye?

— Ne félj semmit!

— Igen, igen, már érezlek. Simulj erősen hozzám! Azt hiszem, már nem sokáig fog tartani... oh... de jó... meghalok...

16.

Kevés késéssel találkoztak a tábornok és Balbyne Simonnéval a megbeszélt helyen. Ő pontosan megjelent és várt rájuk, egy széken ülve, míg megfelelő távolságban a szolgáló lovakat tartotta. Haza lovagoltak és ott engedélyt kaptak, hogy a délutánt a tábornok társaságában töltsék, aki meghívta őket uzsonnára. Miután átöltöztek, elindultak. Kint megbeszélték, hogy hol és mikor találkoznak ismét, aztán elváltak tőle

és kocsiba ültek, hogy a klubba hajtassanak.

Mikor bent voltak a kocsiban, Simonne megfogta Balbyne kezét és így szólt:

— Ah, kedvesem, már egészen elfelejtettem a régebbi szerelmi gyönyöreinket, de tegnap óta folyton az ölekezésünkre kell gondolnom.

— Nos, igen, ebben is van élvezet, dacára a férfiakkal való játéknak. Leányoknak is van egymás között a nézésben és fogdosásban élvezetük, éppen úgy, mint a férfiak és nők között.

— Igazad van, imádottnál Balbyném. Nekünk barátnőknek azért van ez az élvezetünk, mert lelkünk a fantázia élvezetét kapja segítségül, de

a férfi brutálisabb és ennek a szenvedélyes brutalitásnak is van varázsa. Ezt tudhatod, hiszen most játszottál a nagybátyáddal.

— Igen, ezt nem vonom kétségbe. De most kérdezni szeretnék tőled valamit. Nem találod, hogy a játék negyedik módjánál a szüzességünk veszélyeztetve van?

— A tábornokkal végig csináltad mind a négyet?

— Elsőtől az utolsóig.

— Ej, ej, nagyon felizgathattad. Máskülönben ritkán fordul elő, hogy a harmadikig elmerészkedik. Többnyire megelégszik az első kettővel, a másodiknál már abbahagyja.

— Már a másodiknál?

— Ölebe veszi a leányt és gyö-

nyörködik a testében, játszik vele, míg... és ezzel megelégszik... Tehát a negyedik mód ejt gondolkodóba?

— Ha akarta volna, nem lettem volna abban a helyzetben, hogy valamit megtagadjak tőle.

— Értelmed már az első komoly támadásnál beszélni kezdett volna. Mindnyájunknál így van ez. Csak ki kell mondanod azt a szót, hogy „vigyázni“, sőt elég, ha csak halkán suttogod és ő rögtön észre tér.

— Ezt a szót nem ismertem. De hogyan lehet korlátozni egy szenvedélyt, mely a férfit elragadja és magunk is osztozunk benne?

— Oh, Balbyne, te még szereted a lelki gyönyöröket, — olyan akaratgyöngye vagy, hogy nem tudod élvezeteidet a saját tetszésed szerint vezetni? Egyszer egy játszótárs, akivel az utcán találkoztam, csaknem megfélekezett magáról. Elmentem hozzá, mert tetszett nekem. És ez a tetszés kölcsönös volt. Aztán felizgattam a bolondulásig és a negyedik módot kívánta. Lovagló módra az ölebe ültetett és már nem is csiklandozás volt, amit csinált. Nagyon fel voltam izgatva és hagytam. De, mikor éreztem, hogy elgyöngyülök, kimondtam a csodálatos szót, „Vigyázni“ és a fiatalember, akit akkor láttam életemben először, abbahagyta a támadást és emlékeztetett arra, ami a szabályainkban áll. „A teljes birtoklás semmi körülmények között nincs megengedve, egyik oldalról sem.

— Hogyan, ott is?

— Ez is előfordul.

— De hiszen úgy nem lehet gyereket kapni.

— Nem, hanem azért mégis nyomot hagy.

— Vagy úgy!

— Tehát folytatom: A teljes birtoklás nincs megengedve semmiképpen sem, de meg van engedve az előszobáig elmenni és idejekorán visszahuzódni. A leány maga vigyáz erre és kárpótlásul a mellét adja ezért a férfinak, melyek ezáltal kemények és fehérek lesznek.

(Folyt. köv.)

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.